

Vi lovar, prisar, älskar och tillber den Allsmäktige, Helige, Treenige Guden, † Fadern, Sonen och den Helige Ande, nu och alltid och i evighet.

Jag, B., har lärt mig av Gud att den som troget strävar efter att uppfylla Hans heliga vilja, gång på gång får uppleva Hans nåd, kärlek och glädje. Den helige Guden hjälper till med goda gärningar och upplyser människan även till det goda och till goda böner, som Han – om det är Hans heliga vilja – ingjuter i hjärtat.

Den människa som inte dagligen strävar efter detta och inte av hela sitt hjärta önskar att uppfylla Guds heliga vilja kommer, enligt min erfarenhet, gång på gång att hamna i ett slags andligt mörker. Även om hon vill vara en god kristen kan människan genom djävulen påverkas av felaktiga tankar, ord och gärningar och avledas från det goda.

Det har jag själv upplevt flera gånger under de senaste åren, när Julijana Ebert och jag har skrivit böner i den Helige Ande.

När jag troget och samvetsgrant strävade efter att uppfylla den Helige Guds vilja under veckan, fick jag uppleva att Gud, den Helige Ande, verkade i mig och gav mig ord.

När jag däremot, till exempel en gång i vardagen, ”genomdrivit” min egen vilja och gjort vad jag själv ville, upplevde jag därefter en sorts andlig förvirring och förvirring.

Frälsaren sade till Julijana, utan att jag någonsin hade frågat om det, att jag hade stängt mitt hjärta för Honom. Även Julijana sade flera gånger till mig i den Helige Anden att jag hade stängt mitt hjärta för den Helige Guden.

Det har jag tidigare alltid undrat över, för jag förstod inte hur man överhuvudtaget kan ”stänga sitt hjärta för Gud”.

Denna sanning gäller även prästerna: Om de inte dag och natt strävar efter och ber om att den käre Guden ska hjälpa dem och skänka dem nåd att fullfölja Hans vilja, kan de hamna i andligt mörker och – även om de fortfarande vill det – få svårigheter att förstå och fullfölja Guds vilja.

Det är en insikt och erfarenhet som jag är övertygad om är av stor betydelse för alla människor. Därför skriver jag ner den här, eftersom jag själv har upplevt detta flera gånger.

Tyvärr predikas det mycket lite om detta av präster, trots att ämnet är så viktigt.

Även om man av lättsinne, ouppmärksamhet eller lättja inte lyssnar helt på den gode Guden eller bara ”ibland, när det passar en just då”, vill uppfylla Hans vilja, kan människan bli andligt förblindad och förvirrad, även om hon senare återigen uppriktigt vill uppfylla Guds vilja.

Det kan ta en tid innan människan, efter uppriktig ånger och omvändelse, återigen tydligare inser och uppfattar vad den Allsmäktige, Helige, Treenige Guden – Fadern, Sonen och den Helige Ande – önskar av henne.

Detta ingår också i gåvan att skilja mellan andarna.

Denna gåva måste människan ödmjukt be Gud om och dagligen allvarligt, troget och samvetsgrant sträva efter att uppfylla den Allsmäktige Gudens vilja.

Det är inte Guds fel om Han till synes inte ”säger” något till oss, om Han inte ingiver oss några tankar eller om vi inte kan urskilja något råd från den Helige Ande. Människan måste snarare gång på gång pröva sitt eget hjärta och fråga sig om hon verkligen har öppnat sig för Gud.

Jag har burit denna insikt i mitt hjärta och velat skriva ner den, eftersom jag anser att den är mycket, mycket viktig, särskilt för prästkandidater.

Om en präst vill göra den Helige Gudens vilja – och det bör han vilja av hela sitt hjärta – måste han sträva efter det och gång på gång i bön fråga den Helige Guden vad Hans heliga vilja är. När prästen sedan har fattat ett beslut bör han i ödmjukhet återigen fråga Gud om detta beslut också överensstämmer med Hans vilja.

I den dagliga bönen bör bönen om denna viktiga gåva aldrig saknas.

Djävulen kan mycket snabbt lägga sig i. Redan den minsta ouppmärksamhet eller obeslutsamhet kan enligt min erfarenhet leda till att en människa blir förvirrad, frestad, förblindad eller påverkad och därigenom skadas eller försvagas. Människan kan då känna sig oförmögen att förändra något; det kan kännas som en sorts trötthet och utmattning.

Om människan i någon fråga ger efter för djävulen och genomdriver sin egen vilja mot Guds vilja, kan hon just i denna fråga gång på gång utsättas för provningar – även om hon tror att hon gör något gott.

Utan Guds vilja kommer något i slutändan inte att leda till det sanna goda, särskilt inte när människan gör något för att bli berömd eller erkänd av andra människor.

Allt måste göras i Gud och med Gud.

Annars kan människan stänga sitt hjärta, även om hon inte alls medvetet vill det.

Det är därför mycket viktigt att reflektera över detta och pröva hur man kan omsätta denna insikt i vardagen: i bönen, på arbetet och även på fritiden.

Allt till den högsta äran

för den Allsmäktige, Helige, Treenige Guden. Amen.

www.gnadenvolle-gebete.de

Bernhard, Samuel